

Z otoka Borneo je šel neustrašeni potovavec zopet na azijsko celino, in sicer v deželo, ki je bila v XIV. stoletju še zelo malo znana — namreč v Zadnjo Indijo. Obiskal je njeno jugovzhodno obrežje, sedanjo Cochinchino. Ta dežela tekmuje po rodovitnosti in bogastvu z drugimi tropiškimi

pokrajinami. Odorik je našel tam kneza, ki je imel več sto udomačenih slonov, videl je velikanske želve in v morju velike trumere rib, ki so ob gotovih časih priplavale k obrežju se drestit. Domačini so mu pa rekli, da se prihajajo klanjat kralju dežele.

(KONEC.)

MARIJAN:

V TIHEM VESELJU.

Polno tihega veselja
solnčno-jasno je obzorje,
polno tihega veselja
valoví se žitno morje.

Polna tihega veselja
iz zemlje puhti vonjava,
polna tihega veselja
smeje cvetna se dobrava.

Poln radosti zaželjene
svetel srp se v polju bliska,
poln radosti zaželjene
izza gore fantič vriska.

In devojka v zlatem žitu
zardela kakor mak je,
fantič pa v veselju tihem
k njej nameril svoj korak je...

Valoví se žitno morje
od radosti brez pokoja —
bodi tihega veselja
polna tudi pesem moja!...

VINOGRADNIK:

ČE BI MLINAR BIL ...

Če bi mlinar bil,
vinčka bi nalil,
ga do dna izpil,
in klobuček bel

bi postrani del,
pa bi vam zapel
kakor ptič vesel,
če bi mlinar bil...

